

отъ Христа) страшна была, защо то презъ нея отворилсе врата за во адъ (пекалъ) (*).

(*) Примѣч. Понеже отъ прѣваго человекѣа а-дама до сама та смѣрть Христова, кога предади дѣхътъзъ свой на крестѣ своемѣ отцѣ, ходили всички те человекѣцы по скоа та смѣрть въ адъ, и кои вѣровали въ истиннаго Бога и кои не вѣровали. и праведни те и грѣшни те, а токмо два человекѣа (а): Енохъ и пророкъ Иліа зема-ни были живи съ все тѣло на небо, или въ рай, но като умре Исусъзъ Христосъзъ, отиде тойчасъ въ адъ, и извади всички те, кои бѣха вѣровали въ истиннаго Бога, а кои бѣха невѣрници предъ Христа, и кои не вѣрѣваха въ Христа кога то имъ проповѣдѣваше тридесеть и три години на земля та, такожде и тіа, кои не повѣрѣваха и во адъ, че онъ е спаситель и избавитель, понеже и во адъ Исусъзъ Христосъзъ проповѣдѣвалъ е тридесеть и три сахата (часа), таквѣа пакъ останаха си во адъ сега на тыа, кои то (б): вѣрѣватъ истинно въ господѣа нашего Исуса Христа то-ва премѣнилосе. Смѣрть та сега отвара намъ (които

(а) Бытіа главъ: е, ст. кд. д. Царс. глав. к. (б) изъ Фисавронъзъ на Дамаскина Иподіакона и Стѣдита Фесалоніцкаго слово на погребеніе Христова и плачь Богородицы.